

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

לפני כבוד השופט שאול שוחט, סג"נ -אב"ד

כבוד השופטת עינת רביד

כבוד השופט נפתלי שילה

מערער **וולטר סוריאנו**
ע"י ב"כ עו"ד אילן בומבך וגבריאל שמגר

נגד

משיבים **1. רביב דרוקר**
ע"י ב"כ עו"ד דורון קול וגליה פרנק
2. העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית
3. שוקי טאוסג
4. אורן פרסיקו
ע"י ב"כ עו"ד אלעד מן

פסק דין

1

2

השופטת עינת רביד:

3

ערעור על פסק דין מיום 18.8.2020 של בית משפט השלום בתל-אביב-יפו (כבוד השופט אילן

4

רוינן, ת"א 32058-05-19 להלן: **תביעת 2019**) (להלן: **פסק הדין**) בגדרו נמחקה על הסף התביעה

5

כנגד המשיב 1 (להלן: **דרוקר**) בשל היעדר עילה, וכן ערעור על החלטה מיום 6.7.2020 (להלן:

6

ההחלטה), בגדרה הורה בית המשפט למערער להגיש בקשה לתיקון כתב התביעה, כך שיגלה

7

עילת תביעה כלפי דרוקר.

8

רקע בתמצית

9

1. המערער הוא איש עסקים שמקום מושבו בבריטניה (להלן: **המערער** או **סוריאנו**). דרוקר הוא

10

עיתונאי ותיק. המשיבה 2 (להלן: **העין השביעית**) היא עמותה רשומה המפעילה, בין היתר,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

- 1 אתר אינטרנט בשם זה (להלן: האתר). המשיב 3 הוא העורך הראשי של האתר (להלן: טאוסיג)
2 והמשיב 4 הוא עיתונאי הכותב באתר (להלן: פרסיקו) (להלן ביחד: המשיבים).
- 3 .2. בתחילת חודש פברואר 2018 התראיין מפכ"ל המשטרה דאז, רב ניצב רוני אלשיך, לתוכנית
4 "עובדה" עם אילנה דיין, וטען שם, כי גורמים שונים הנעזרים בחוקרים פרטיים, מבצעים
5 פעולות מעקב ואיסוף מידע על קציני משטרה המעורבים בחקירת רוח"מ דאז, מר בנימין
6 נתניהו.
- 7 מספר ימים לאחר הריאיון עם המפכ"ל אלשיך ב"עובדה" התראיין דרוקר לתוכנית "עושים
8 צהרים" עם יעל דן בגלי צה"ל. במהלך הריאיון נשאל דרוקר, בין היתר, על הפרסומים לפיהם
9 משטרת ישראל מייחסת את המעקב אחר קציני המשטרה לסוריאנו, ודרוקר התייחס לכך.
- 10 .3. בעקבות אותו ריאיון של דרוקר, הגיש סוריאנו נגד דרוקר תביעה, שעודנה מתנהלת, על סך
11 חצי מיליון ₪, שעילתה העיקרית לשון הרע, היא ת"א 18-02-43260 סוריאנו נ' דרוקר (להלן:
12 התביעה הקודמת), בטענה, שבדברים שאמר דרוקר במהלך אותו ראיון היה "שרכוב שמו של
13 (המערער) ע"י דרוקר, לפעולות מעקב ואיסוף מידע לכאורה אחרי חוקרי משטרת ישראל,
14 כביכול מטעם רוח"מ נתניהו". (סעיף 5 לכתב התביעה בתביעת 2019).
- 15 .4. דרוקר הגיש בתביעה הקודמת כתב הגנה (להלן: כתב ההגנה).
- 16 מספר ימים לאחר הגשת כתב ההגנה, ביום 23.4.2018, פורסמה באתר כתבה של פרסיקו תחת
17 הכותרת – "כתב ההגנה חושף פרטים על קשריו של וולטר סוריאנו לנתניהו". (להלן: הפרסום
18 הראשון). הכתבה עוסקת בעיקרה בסקירת טענותיו של דרוקר, כפי שהובאו בכתב ההגנה
19 שהוגש מטעמו מפני התביעה הקודמת.
- 20 למחרת היום, ביום 24.4.2018, הובאה באתר כתבה נוספת בקשר עם המערער, וכותרתה:
21 "נוני חיפש אותך, אבי פחימה מודיע שהכל בסדר" (להלן: הפרסום השני). בחלקו הראשון של
22 הפרסום השני, מובאות טענות נוספות מתוך כתב ההגנה, אשר הוגש מטעם דרוקר בגין
23 התביעה הקודמת, ובפרט כאלו המתייחסות למסמך, אשר צורף כנספח 1 לכתב ההגנה, ואשר
24 הוכתר בכותרת "העתק מרשימת טלפונים בלשכת נתניהו". בחלקו השני של הפרסום השני,
25 טענות נוספות ביחס לעסקיו של סוריאנו בכלל, וקשריו עם עו"ד יצחק מולכו בפרט. אף אלו,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

- 1 לפי הנטען בפרסום השני, מתוך כתב ההגנה ומסמך נוסף שצורף כנספח 4 לכתב ההגנה וכונה
2 "Letter of Intent מיום 16.1.03".
- 3 5. בעקבות הפרסומים הגיש המערער תביעה נוספת, היא תביעת 2019 מושא ערעור זה, כנגד
4 דרוקר והמשיבים 2-4 גם כן בעילה עיקרית של לשון הרע.
- 5 בקשר עם הפרסום הראשון, טען סוריאנו בכתב התביעה בעיקר לכותרת המשנה של הפרסום
6 הראשון, אשר כללה את הביטוי "פניות של סוריאנו לנתניהו על רקע עסקאות נשק". אמירה
7 זו, טען סוריאנו, לא נכונה וכלל איננה מופיעה בכתב ההגנה. טרוניה נוספת של סוריאנו,
8 בהתייחס לפרסום הראשון, הייתה ביחס לשלל ציטוטים, שהובאו בפרסום הראשון, דווקא
9 מתוך אותו פרק בכתב ההגנה שהגיש דרוקר ואשר כותרתו "על התובע בקצרה". באותו פרק
10 בכתב ההגנה (סעיפים 18 – 29) תיאור אשר לפי הנטען, מלמד על זהותו ופועלו של סוריאנו.
11 ציטוט נרחב של מידע זה בפרסום הראשון, כך נטען, מהווה כשלעצמו הוצאת לשון הרע
12 כלפי המערער.
- 13 בהתייחס לפרסום השני, טען סוריאנו שהוא בגדר "הוצאת לשון הרע" כלפיו, באשר הוא
14 מייחס לו "פריצה למחשבים בשירות בעלי הון", שזה, במלים אחרות, ייחוס מעשים פליליים.
15 לטענתו, בכתב ההגנה שהגיש דרוקר בתביעה הקודמת אין כלל ייחוס מעשה שכזה של
16 "פריצה למחשבים" לסוריאנו ולכל היותר ניתן למצוא בכתב ההגנה אמירות לפיהן זהו שירות
17 שהציעה החברה שבבעלותו בעבר ללקוחותיה. לפיכך, כך טוען סוריאנו, שהאמירות בפרסום
18 השני המייחסות לחברה "פריצה למחשבים" אינן דיווח הוגן על שנכתב בכתב ההגנה.
- 19 6. אין מחלוקת, כי בעקבות פניית ב"כ סוריאנו לאתר במכתב, בסמוך לאחר הפרסום, תוקן
20 הפרסום השני והוסרו ממנו ביטויים עליהם הלין - "Hacking" ו-"אוליגרכים", ושמותיהם
21 של שניים - מר דימיטרי ריבולבלב וגב' רות פרסול, שנטען שהיו לקוחות החברה שבעלותו,
22 לה יוחסו פעולות מתוחכמות של מעקב, איסוף מידע והשגת נתונים בשירות לקוחות שונים.
23 ביטויים ופרטים שנטען כי כלל לא היו חלק מכתב ההגנה.
- 24 7. להשלמת התמונה יצוין, שבעקבות הגשת התביעה, ביום בו הוגשה, פורסמה באתר כתבה
25 נוספת אשר כותרתה "סיקרנו תביעת השתקה - ונתבענו" (להלן: הפרסום השלישי). גם על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

1 פרסום זה התרעם סוריאנו. לטענתו, סיקור התביעה בפרסום השלישי נעשה בצורה לא
2 מאוזנת, מגמתית, ובאמירות שאינן אמת. אמירות שכולן שיקוף עמדת המשיבים, בלי כל
3 ניסיון לייצוג הוגן של עמדתו. כמו כן במסגרת תביעת 2019 תובע גם בא כוחו של סוריאנו,
4 עו"ד אילן בומבך, את המשיבים בעקבות פרסום באתר הנוגע אליו בהקשר לאותה פרשה.
5 סוגיה זו אינה קשורה לדרוקר ולכן לא נדונה בפסק הדין ובהחלטה מושאי הערעור.
6 8. במסגרת ערעור זה נדון בשני הפרסומים הראשונים בלבד, שרק לגבי שניהם נטען שהם
7 קשורים לדרוקר.

הבקשה לסילוק על הסף, ההחלטה ופסק הדין

8
9 9. דרוקר הגיש לבית משפט השלום בקשה לסילוק התביעה כנגדו על הסף. לעניין זה טען
10 לשתיים. האחת, התביעה מהווה ביטוי מובהק של "תביעת השתקה", טענה אשר נקבע כי
11 אינה מתאימה לדחייה על הסף; השנייה, התביעה אינה מגלה עילה כלפיו. טענה אשר בית
12 המשפט קיבל בהחלטה ובפסק הדין.
13 10. בהחלטה נקבע כי כתב התביעה אינו מייחס לדרוקר את הפרסומים, אשר מיוחסים לפרסיקו
14 ולאחר. כתב התביעה מייחס לדרוקר מסירת מידע למשיבים, מידע אשר עליו ביססו את
15 הפרסומים והמהווה לטענת סוריאנו לשון הרע.
16 11. כך נטען בסעיף 46 לכתב התביעה הנדון בהחלטה:

17 "עולה בבירור מהדברים הנ"ל, כי דרוקר סיפק לנתבעים 2 – 4 (המשיבים – ע' ר') את המידע
18 שאותו חיסה והסתיר בכתב ההגנה שהגיש, וכך פעל, באמצעותם, לשחרר מידע שבכוונה לא
19 פורט בכתב ההגנה ושממילא איננו רלוונטי להגנתו באותה תביעה ולמהות התביעה כלפיו.
20 התובע נדהם מכך שהנתבעים 2 – 4 משמשים כלי שרת בידיו של דרוקר, והלכה למעשה הוא
21 הבין כי דרוקר הזין את הנתבעים 2 – 4 במידע שבכוונה לא גולה בכתב הגנתו. דבר זה בדיוק
22 עשה דרוקר גם בכל הנוגע לכתבה הראשונה."

23 טענה זו חזרה גם בסעיפים 66 ו-67 בכתב התביעה המתוקן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

12. בהחלטה נקבע שהטענה לפרסום שעשה דרוקר נטענה בלשון כוללנית ("מסר מידע") ולא
הובא בכתב התביעה פירוט העובדות המבססות טענה זו: ה"קשר" הנטען, ה"דברים" שאמר
או כתב דרוקר למשיבים, אין טענה אפילו לשיחה שהתקיימה או לצורה אחרת של תקשורת.
יתר על כן, לא נטען שהפרסומים, שאינם מפורטים בכתב ההגנה ("עסקאות נשק" ו- "האקינג
בשירות אוליגרכים") ולכן דינם "לשון הרע" נמסרו למשיבים על ידי דרוקר. בית משפט
השלום קבע שבכל 143 סעיפי כתב התביעה לא נמצא ה"פרסום" שעשה דרוקר, ואשר אם
יוכח שאכן עשהו – תתקבל התביעה נגדו. עוד ציין בית המשפט שהסעד שנדרש בכתב
התביעה הוא בגין "פרסום" בשתי הכתבות ("הפרסומים") ולא בגין "פרסום" שעשה דרוקר
למשיבים.

13. בסעיף 41 לכתב התביעה נטען:

"התובע הבהיר לנתבעים 2 – 4, כי דרוקר מסר להם העתק אחר של כתב ההגנה, אך אפילו
בכתב ההגנה שמופיע באתר לעין כל, אין זכר למילים האלה."

לעניין סעיף זה קבע בית משפט השלום בהחלטה, שהפרשנות המרחיבה להגנה המוחלטת
הניתנת בסעיף 13 (5) לחוק לשון הרע, תשכ"ה – 1965 [להלן: החוק, להלן: סעיף 13(5)]
(בהסתמך על רע"א 43/11 עו"ד רועי הרם נ' יצחק זקס, 28.8.2011, פסקה 5, להלן: עניין
הרם) מגינה גם על פרסום כתב הגנה, אשר בהמשך תוקן בהשמטת מספר פרטים, כאשר נוסח
כתב ההגנה הגיע לידיעת המשיבים טרם תוקן, עדיין אותו נוסח מהווה צעד, שננקט בקשר
עם ההליך, ולכן מוגן.

14. סופו של דבר שבהחלטה קבע בית המשפט: שכתב התביעה חסר תשתית עובדתית לקשר בין
דרוקר לבין מי מהמשיבים בהקשר להעברת המידע; שאפילו יוכח שהועבר מידע מדרוקר
למשיבים, לא ביקש סוריאנו סעד בגין עובדה זו; וכאמור שהעברת נוסח כתב הגנה גם אם
שונה מהנוסח הסופי מוגן בהיותו צעד שננקט בקשר להליך. בהמשך לכך קבע בית משפט
השלום שכתב התביעה אינו מגלה עילה אך בהיות סעד של מחיקה על הסף סעד קיצוני הוא
מאפשר לסוריאנו להגיש כתב תביעה מתוקן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

15. סוריאנו הגיש כתב תביעה מתוקן ובעקבותיו ניתן פסק הדין, ללא קבלת תגובת דרוקר, אשר קבע כי אין בתיקונים כדי לרפא את הפגמים בכתב התביעה תוך שנקבע שטענות סוריאנו עודן מתבססות על העברת עותק מכתב ההגנה בתביעה הקודמת למשיבים, אך בלי ניסיון לטעון שדרוקר הוא שהעביר את כתב ההגנה. לפיכך תביעת סוריאנו נגד דרוקר נמחקה על הסף וסוריאנו חויב ב- 20,000 ₪ הוצאות.

תמצית נימוקי סוריאנו בערעור

16. סוריאנו טוען שסילוק על הסף הוא סעד קיצוני, שיש לנקוט משנה זהירות בטרם יחליט בית המשפט לעשותו.

17. לטענת סוריאנו, בכתב התביעה בתביעת 2019 נטען לקשר בין דרוקר לבין המשיבים בפרסומים שנעשו ולמעורבות דרוקר בפרסומים, בכך שהוא מוסר המידע שהביא לפרסומים וכלל את הביטויים השקריים, לטענתו.

18. עוד טען סוריאנו, שבסעיפים 18-29 לכתב ההגנה של דרוקר בתביעה הקודמת הופיעו ביטויים פוגעניים הקשורים ל"האזנה" ו-"לפריצה למחשבים", שאינם רלוונטיים לטענות ההגנה ונכתבו, לטענת המערער, רק כדי לפרסמם באתר ובכך להניא את המערער מהמשך בירור התביעה הקודמת.

19. עוד מפנה סוריאנו לציטוטים מכתב התביעה בהחלטה בהם נכתב, כי "דרוקר הזין את הנתבעים 2-4 במידע שבכוונה לא גולה בכתב הגנתו" וכן "דרוקר סיפק לנתבעים 2-4 את המידע שאותו חיסה והסתיר בכתב ההגנה שהגיש".

20. סוריאנו מסתמך על החלטה שניתנה על ידי בית משפט קמא במקרה דומה בת"א (שלום תל אביב-יפו) 31978-06-15 בן ציון סוקי נ' וואלה! תקשורת בע"מ (6.9.2016), להלן: עניין סוקי).

21. עוד טען המערער כי בעניין זה לא חלה ההגנה שבסעיף 13(5) לחוק הן משום שלפי רע"א 453/14 עו"ד מדר נ' אורן (1.6.2014), להלן: עניין מדר) ההגנה חלה רק על הצדדים למשפט [לעניין זה הפנה גם לע"פ 364/73 זיידמן נ' מ"י (1974), להלן: עניין זיידמן], כאשר המשיבים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

- 1 לא היו צדדים לתביעה הקודמת והן משום שלטענתו בע"א 7517/17 גואטה נ' מיטלפונקט
2 (11.11.2018, להלן: עניין גואטה) נקבע כי אין לאפשר לנצל את ההגנה שבסעיף 13(5) לחוק
3 להכפשה בלבד לצורך פרסום. לעניין זה הפנה גם לדברי השופט ריבלין ברע"א 1104/07 חיר
4 נ' גיל (2009) (להלן: עניין חיר) ולהחלטת בית המשפט קמא בת"א (שלום תל אביב-יפו)
5 41839-04-16 גוטר נ' סידי (6.3.2018) (להלן: עניין סידי). עוד נטען לפסק דין בת"א (מחוזי
6 תל אביב-יפו) 150/98 שגב נ' כלל (ישראל) בע"מ (29.5.2007) בעניין הודעה לעיתונות
7 (להלן: עניין שגב); ת"א (שלום רחובות) 27357-08-16 חיים נ' כהן (21.12.2016) שם דובר
8 על תגובות בפייסבוק (להלן: עניין חיים); ורע"א (מחוזי חיפה) 17957-03-18 בן גביר נ' כהן
9 (13.1.2019) שם דובר על מכתב שנשלח ללשכת עורכי הדין (להלן: עניין בן גביר).
- 10 22. בסוגיית סעיף 13(5) לחוק טען סוריאנו שכתב ההגנה שהגיש דרוקר לבית המשפט בתביעה
11 הקודמת שונה מהנוסח שמסר דרוקר למשיבים, במיוחד, כאשר, לטענת המערער, אין
12 במסירה זו כל מטרה עניינית הקשורה להגנת דרוקר. לכך מוסיף המערער שעסקינן בסוגיה
13 המחייבת בירור עובדתי, בין היתר, בשאלת תוכן המסמך שהוגש לבית המשפט לעומת זה
14 שנמסר למשיבים.
- 15 23. אשר לתחולת ההגנה שמעניק סעיף 13(5) לחוק, טען סוריאנו שבפסיקה אחרת נקבע, שיש
16 לקיים בירור עובדתי בסוגיה זו ולא לאפשר סילוק על הסף מכוחה של עילה זו.
- 17 **תמצית טענות דרוקר בערעור**
- 18 24. דרוקר טען שסוריאנו לא פירט בכתב התביעה מהו הפרסום שמיוחס לו ואשר מקים לו עילת
19 תביעה בלשון הרע כלפיו. לכן גם אם תתקבלנה כל טענותיו העובדתיות של המערער בכתב
20 התביעה, ללא טענה קונקרטית ל"פרסום" שעשה ול"מידע" שמסר - אין בכך לשון הרע.
- 21 25. עוד טען דרוקר שבכתב התביעה בתביעת 2019 לא ייחס לו המערער אחריות לפרסום הכתבות
22 ואף הדרישה לפיצוי התבססה על הכתבות ולא על המידע שהעביר, כביכול, ואף לא פירט
23 מהו המידע שנמסר ולכן לא קם יסוד "הפרסום" הנדרש לתביעת לשון הרע.
- 24 26. עוד נטען שגם הדרישה לפיצוי (הסעד) שהתבקש בכתב התביעה לא התבססה על "מידע"
25 כלשהו שהעביר דרוקר אלא על הכתבות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

27. ההגנה המוחלטת שמקנה סעיף 13(5) לחוק על פרסום כתב טענות חלה גם אם הועבר לכאורה
נוסח שאינו זהה לנוסח שהוגש לבית המשפט וגם אם הפרסום נעשה בחוסר תום לב ופסקי
הדין שהביא המערער כלל אינם רלוונטיים משום שהם עוסקים במכתבים ולא בכתבי טענות
ובחלקם התביעה נדחתה. לעניין זה הפנה דרוקר לעניין הרם, לת"א (שלום ראשל"צ)
4860/06 אסרף נ' אסף (1.9.2010) (להלן: עניין אסרף) ולת"א (שלום קריות) 3003-07-08
פרץ נ' אביטן (7.4.2014) (להלן: עניין פרץ).

28. עוד טען דרוקר, כי התיקון שביצע המערער בכתב התביעה על מנת שיגלה עילה, בכך שהוסיף
טענה המייחסת לו אחריות בגין הכתבות לפי סעיף 11(א) לחוק, כמי שכביכול "הביא את
דבר הלשון הרע לתקשורת" לא סייע לו. זאת הן משום שטענה עובדתית זו לא נתמכה בתצהיר
כנדרש בבקשת תיקון כתב תביעה והן משום שמדובר בטענה "כללית ועמומה" ללא פירוט.

דין והכרעה

מחיקה על הסף

29. כידוע, סילוק על הסף של תביעה הוא צעד יוצא דופן. "מחיקה על הסף הינה אמצעי קיצוני
'הננקט רק מקום שאין אפשרות, ולו קלושה, כי התובע יזכה בסעד המבוקש, ומושכלות
ראשונים הם כי אין להכריע בגורל תביעה בעודה באיבה אלא אם ברור על פניו כי אין לה כל
סיכוי להתקבל" [רע"א 1926/16 צוריאל נ' מורד (29.3.2016)]. עוד נקבע כי בבחינת בקשה
לסילוק על הסף, בית המשפט מונחה לבחון האם "אין אפשרות, ולו קלושה, כי התובע יזכה
בסעד המבוקש" [רע"א 359/06 עו"ד ד' חורי נ' עו"ד סאלמן פרג' (26.04.06)], ראו גם רעא
2387/13 איי.די.איי חברה לביטוח בע"מ נ' לשכת סוכני ביטוח בישראל (26.12.2013).

ההלכה היא גם כי "אין לדחות תביעה על הסף על פי אחת העילות המאפשרות זאת כאשר
ניתן לתקן את כתב התביעה באופן שירפא את עילת הדחייה" [רע"א 6590/10 עזבון המנוח
פואד אשתייה ז"ל נ' מדינת ישראל – משרד הביטחון (28.05.12)].

במקרה שבפנינו בית המשפט קמא נתן אפשרות לתקן את כתב התביעה המקורי, אולם הגיע
למסקנה שגם לאחר התיקון אין מנוס ממחיקת התביעה על הסף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

30. עוד יש לציין ש"כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה) מהוות את הבסיס העיקרי להקמת העילה, ובלעדיהן אין. על כן, התובע ע"פ חוק איסור לשון הרע אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו את פירוט המילים בהן השתמש הנתבע ואשר מולידות לטענתו את עילת התביעה... אין בצירוף הפרסום, כשלעצמו, כדי להקים פלוגתא בין הצדדים בגין כל ביטוי וביטוי המופיעים בפרסום... "ובהמשך: "במרבית המקרים, יש לדרוש שהמילים שנכתבו או נאמרו, ואשר מקימות לטענת התובע עילת תביעה לפי החוק, יובאו בכתב התביעה במפורש, ומוטב בצורה של ציטוט" [רע"א 2291/12 הלפרין נ' איצקוביץ (25.6.2012) (להלן: עניין הלפרין) הנסמך על ע"א 594/66 אהרוני נ' בנק י. ל. פויכטונגר בע"מ, פ"ד כא(1), 160, 163 (1967) הקובע: "בתביעה על הוצאת דיבה, תנאי הכרחי הוא שפרשת התביעה תכיל פירוט המילים בהן השתמש הנתבע..."; החלטת כבוד השופט מרים בן פורת בהמר' (מחוזי י-ם) 688/66 בנק י. ל. פויכטונגר בע"מ נ' אהרוני, פ"מ נד 291, 293-295 (1966); ת"פ (מחוזי י-ם) 119/53 היועץ המשפטי לממשלת ישראל נ' "קול העם", בערכון מוגבל, פ"מ ח 396 (1953), בפס' 5 לפסק דינו של השופט ב' הלוי; אורי שנהר דיני לשון הרע 421-420 (1997) ועוד].

15 כתב התביעה המקורי והמתוקן

31. בכתב התביעה המקורי (שהוגש ביום 4.6.2019) הוזכר דרוקר במספר סעיפים בודדים (סעיפים 7, 8, 12, 36, 41, 46, 47, 66, ו-67). בגרסה המופיעה בו נטען שדרוקר העביר למשיבים "מידע", אשר אינו חלק מנוסח כתב ההגנה, שהגיש בגין התביעה הקודמת ומהעברת "מידע" זה נובעת אחריותו. ויש לחדד ולומר כי כתבי התביעה (המקורי והמתוקן) שהוגשו כנגד דרוקר אינם מתבססים על הפרסומים, אלא נטען שדרוקר מסר למשיבים "מידע" שעליו הם ביססו את הפרסומים. הדבר עלה מסעיפים 36 ו-46 לכתב התביעה המקורי (כמו גם סעיפים 66 ו-67 לכתב התביעה המקורי).

32. לנוכח ניסוח כתב התביעה, צדק בית המשפט קמא, כאשר קבע בהחלטה מושא הערעור שאין פירוט בכתב התביעה מהו אותו "מידע" דהיינו "הפרסום" המיוחס לדרוקר ואשר נדרש על מנת להקים לסוריאנו עילת תביעה בלשון הרע. כאמור לעיל ללא פירוט "המידע" שנמסר לא יכולה לקום עילת לשון הרע. גם כאשר נטען כלפי המשיבים הוצאת לשון הרע בגין ביטויים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

- 1 כמו "עסקאות נשק" או "האקינג בשירות אוליגרכים" לא נטען כי אלו אמירות של דרוקר
2 באוזני המשיבים. כך גם קבע בית משפט קמא כי בכתב התביעה המקורי הודגש כי העילה
3 לפיצוי ולסעד הן הכתבות ולא כל פרסום אחר תוך הפנייה לפרק "סיכום וסעד", אשר
4 בסעיפים 137 ו-139 לכתב התביעה מציין במפורש ובלבד את הכתבות ולא כל אמירה או
5 פרסום אחר.
- 6 33. כזכור, לאחר שנקבע בהחלטה כי כתב התביעה אינו מגלה עילה ולכן דינו מחיקה, הותר
7 לסוריאנו לעתור לתיקון כתב התביעה כך שיגלה עילה.
- 8 34. סוריאנו הגיש בקשה לתיקון כתב התביעה בצירוף תצהיר. בבקשה לתיקון כתב התביעה צוין
9 לעניין העברת מידע בכל הנוגע לכתבות את הדברים הבאים: בסעיף 1 לבקשה לתיקון כתב
10 תביעה "כתב התביעה המתוקן (המצ"ב) מפרט את מסכת העובדות המבססות את עילת
11 התביעה נגד דרוקר, לרבות התשתית לאחריותו כ"כותב משותף" של הפרסומים, שהתבטאה
12 בכך שהביא את דבריו המכפישים לכלי התקשורת שפרסם את הדברים". והדברים חוזרים על
13 עצמם בסעיף 13 לבקשה הנ"ל: "כתב התביעה המתוקן מבסס את אחריותו של דרוקר... בכך
14 שהביא את דברי לשון הרע לעין השביעית". ובסעיף 17 שוב: "הפרסום של דרוקר מתבטא
15 במסירת מידע כוזב אודות התובע לעין השביעית" ובסעיף 18 נכתב: "... שהמידע הכוזב על
16 התובע... הועבר על ידי דרוקר לעין השביעית לפני שהוגש כתב ההגנה...." ושוב בסעיף 19,
17 סעיף 26, סעיף 22 (השני) וסעיף 96 כאשר בכלם חוזרות, בצורה זו או אחרת, המילים
18 "דרוקר שמסר מידע מכפיש ופוגעני אודות התובע".
- 19 35. כאמור, לבקשה לתיקון כתב התביעה צורף תצהיר של סוריאנו התומך בבקשה ובגדרו כל
20 הסעיפים בהם מוזכר כי דרוקר "הביא מידע לעין השביעית" נכתבו "על פי ייעוץ משפטי
21 שקיבלתי או מעיון במסמכים". כך שאין כל תמיכה בתצהיר לטענה העובדתית שדרוקר "הביא
22 מידע".
- 23 36. בנוסף, ובעיקר, גם בכתב התביעה המתוקן כמו במקורי אין כל תשתית המפרטת מהו
24 "המידע" שנמסר, מהם המילים שנאמרו ואשר מהוות "פרסום", כפי שאין כל פירוט כיצד
25 נמסר המידע. טענה כמו "מסר מידע מכפיש" היא טענה כוללנית שאינה מפורטת ולכן אינה
26 מספיקה. בכדי שכתב תביעה יבסס "עילה" נגד נתבע, שומה על התובע לפרוש מסכת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

1 עובדתית כזו אשר ככל שתוכח, תביא למתן הסעד הנתבע. כך בכלל. כך גם בתביעות
2 המתבססות על טענה להוצאת לשון הרע.

3 37. כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה, לפי העניין) מהוות את הבסיס העיקרי
4 להקמת העילה, ובלעדיהן אין. על כן, כבר נקבע, כי התובע על פי החוק אינו יכול להסתפק
5 בטענה שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו את "פירוט המילים, בכתב או בע"פ,
6 בהן השתמש התובע" ואשר מולידות לטענתו את עילת התביעה. אפנה שוב לעניין הלפריין
7 והאסמכתאות שם וכן לפסק דינה של כבוד השופטת תמר אברהמי בת"א (מחוזי ת"א)
8 25977-01-16 איתן כהן נ' יובל ארונוב (25.1.2021) סעיפים 30-33.

9 38. מכאן שצדק בית המשפט קמא בהחלטה ובפסק הדין מושאי הערעור, כאשר סילק על הסף
10 את כתב התביעה המקורי ואת זה המתוקן בהיעדר פירוט כנדרש. נראה שלא בכדי סוריאנו
11 לא פירט את ה"פרסום", למרות שניתנה ההזדמנות על ידי בית משפט קמא לתקן ולפרט. ככל
12 הנראה אין בידי סוריאנו, שעליו נטל הראייה, גרסה, שלא לדבר על ראיות, לטענתו זו, ולכן
13 יש מקום למחיקה על הסף. דרוקר, ככל נתבע, זכאי שתהיה כנגדו גרסה סדורה עובדתית על
14 מנת שיוכל להתגונן כנגדה במסגרת כתב הגנה, ובהיעדרה דין התביעה להימחק על הסף.

15 **הטענה להעברת נוסח כתב ההגנה**

16 39. בכתב התביעה המקורי לא נטען על ידי סוריאנו, כי דרוקר פעל בניגוד לחוק בכך שהעביר
17 את כתב ההגנה לידי המשיבים. בכתב התביעה המקורי בסעיף אחד בלבד מוזכרת טענה זו
18 באופן אגבי. סעיף 41 הטוען: "התובע הבהיר לנתבעים 2-4, כי דרוקר מסר להם העתק אחר
19 של כתב ההגנה, אך אפילו בכתב ההגנה שמופיע באתר לעין כל, אין זכר למילים אלה." הא
20 ותו לא. אין טענה מפורשת הקובעת כי דרוקר עשה מעשה הנוגד את החוק בהעבירו את כתב
21 ההגנה. ולכן צדק בית המשפט קמא כאשר קבע כי כתב התביעה המקורי אינו מראה עילה
22 כלפי דרוקר.

23 40. בכתב ההגנה המתוקן בנוגע לטענה של העברת/מסירת כתב ההגנה מדרוקר למשיבים נכתב

24 כך:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

1 בסעיף 11: "הווה אומר: מסירת כתב ההגנה ומידע מתוכו על ידי דרוקר לעין השביעית, שגרם
2 לפרסומים של העין השביעית... והם הועברו ופורסמו לגורם שאינו צד להליך."

3 בסעיף 96: "... מצד אחד, דרוקר הכין כתב הגנה, שכלל פרטים רבים שאין בהם אמת ואינם
4 קשורים כלל להגנתו בהליך הנוסף, ומסר אותו לעין השביעית..."

5 בסעיף 227: "בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב את הנתבע 1...הן בגין הפגיעה בשמו הטוב
6 ביחס לכתבות מימים 23-24.4.2019, בהן שימש כמי שהביא את המידע בבסיס הכתבות לידי
7 פרסומו בפועל על ידי הנתבעים 2-4..."

8 41. בתצהיר שהגיש סוריאנו בתמיכה לבקשתו לתיקון כתב התביעה (הוא הצהיר לעניין הבקשה
9 לתיקון ולא לעניין כתב התביעה) אין כל תמיכה בטענה זו וכל הסעיפים הרלוונטיים
10 מוצהרים, כאמור, על פי "יעוץ משפטי או עיון במסמכים". מכאן שאין תמיכה בטענה זו
11 שדרוקר מסר בעצמו את כתב ההגנה למשיבים וזאת כאשר נטען והוצג שבידי פרסיקו היתר
12 לעיון כללי בתיקי בית משפט.

13 42. נראה שהיעדר תמיכה עובדתית בגרסה זו בבקשה לתיקון כתב תביעה – די בה כדי לאשר את
14 החלטת בית המשפט קמא כי גם בתיקון כתב התביעה לא היה כדי לרפא את הפגמים שנפלו
15 בכתב התביעה המקורי ולכן אין מקום להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא.

16 **הגנת סעיף 13(5)**

17 43. למעלה מן הנדרש, אציין כי מקובל עלי, שגם אם היה נטען כנדרש ומוכח שדרוקר העביר
18 כתב הגנה לידי המשיבים ואף העביר כתב הגנה שתוכנו שונה, הרי שהדבר מוגן תחת הגנת
19 סעיף 13(5). להלן אנמק.

20 44. סעיף 13(5) לחוק קובע:

21 " (5) פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או
22 מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל
23 דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

- 1 45. סעיף 13(5) לחוק מעניק הגנה מוחלטת על פרסום שבוצע בנסיבות המפורטות בו. הסעיף
2 אינו דורש את יסוד תום הלב או את יסוד אמיתות הדברים. הסעיף מקנה הגנה מוחלטת, כפי
3 שנקבע בדנ"א 6077/02 חטר-ישי נ' ארבל (7.4.2003):
- 4 "ההלכה שנפסקה בפסק-הדין שלערעור, ככל שיש בה חידוש, מתיישבת עם ההלכות שנקבעו
5 בעבר בדבר פרשנותם של סעיפי המשנה של סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, אשר פורשו -
6 כלשונם - כמעניקים הגנה מוחלטת לפרסומים הבאים בגדרם (ראו: א' שנהר דיני לשון הרע
7 (תשנ"ז-1997) 191-193). כך, למשל, נקבע, כי סעיף 13(7) לחוק - שעניינו פרסום של דברים
8 שנאמרו או אירעו כאמור בסעיפי המשנה (5) ו-(6) במהלך ישיבה פומבית - מעניק הגנה
9 מוחלטת לכל פרסום שיש בו חזרה נכונה והוגנת על ההליכים אליהם הוא מתייחס, ללא תלות
10 במידת אמיתותו או ביסוד הנפשי של המפרסם (ראו: רע"א 3614/97 אבי-יצחק נ' חברת
11 החדשות הישראלית, פ"ד נג(1) 26, 66-67). בדומה נקבע, כי על-מנת שפרסום יחסה בצלה
12 של ההגנה הקבועה בסעיף 13(11) לחוק - שעניינו פרסומים חוזרים של פרסומים קודמים -
13 די בכך שהפרסום יחזור באופן נכון והוגן על מה שפורסם בפרסום המקורי, ואין דרישה
14 שהפרסום הקודם יעמוד בעצמו בדרישת הנכונות וההוגנות (ע"א 348/85 בן-ציון נ' הוצאת
15 מודיעין בע"מ, פ"ד מב(1) 797, 800-801). ההלכה שנפסקה בענייננו הולמת את הקונספציה
16 הבאה לידי ביטוי בפסקי-הדין הללו, לפיה ההגנות שנקבעו בסעיף 13 לחוק הינן מוחלטות."
17 (ההדגשה הוספה - ע' ר')
- 18 על מנת לחסות במסגרת ההגנה המוחלטת של סעיף 13(5) לחוק, אין צורך שהדברים יאמרו
19 בין כתליו של בית המשפט. ההגנה חלה על כל "כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב
20 משלביו השונים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט והמשמשו
21 כהלכה" [ע"פ 364/73 זיידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד כח(2) 620, 624 (1974)].
- 22 זאת ועוד בעניין חיר קבע בית המשפט העליון, בדעת הרוב מפי כבוד השופט ראובן ריבלין
23 בסעיפים 7-8: "משמעות הדבר היא שגם פרסום כוזב, שנעשה שלא בתום-לב (ואף בזדון),
24 לא יהווה עילה למשפט פלילי או אזרחי, ובלבד שמתקיימים התנאים הקבועים בסעיף המשנה
25 הרלבנטי. במובן זה מדובר ב"הגנה מוחלטת"... ההגנה הבלתי-מתפשרת על פרסומים מהסוג
26 הנקוב בסעיף 13 כרוכה בוודאי במחיר מבחינת ההגנה על שמו הטוב של מושא הפרסום. אין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

- 1 ספק שעשוי ליהנות מן ההגנות שבסעיף 13 גם מי שבמובנים רבים – מנקודת מבט פרטנית –
2 אינו ראוי להגנה. אולם נקודת המבט של סעיף 13 אינה מצטמצמת למקרה הספציפי. הסעיף
3 נועד להגן על שיקולים רחבים הנוגעים לאינטרס הציבורי...".
- 4 ראו גם ד"ר תמר גדרון, במאמרה "חופש הביטוי וחוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965",
5 המשפט ה' (תשס"א-2000), 9 בעמוד 15.
- 6 בעניין חיר הובאה גם דעתו החולקת של כבוד השופט אליקים רובינשטיין, לפיה הגנת סעיף
7 13(5) "מקנה היתר רחב אך לא היתר מוחלט, וכי התבטאות שלהערכת בית המשפט, מעבר
8 לאי היותה אמת בידיעת האומר, יש בה רשעות או זדון - אינה חוסה בצל של ההיתר" (סעיף
9 ל"ט), אולם דעה זו נותרה דעת מיעוט ולא נתקבלה.
- 10 46. אם כך, ההגנה היא מוחלטת. כעת נותר לברר מה היקף ההגנה, דהיינו עד אנה הרחיבה
11 הפסיקה את ההגנה מחוץ לדיונים בבית המשפט עצמו. הפסיקה אכן קבעה מבחנים מרחיבים
12 ביחס לתחולת ההגנה מבחינת הזמן והמקום.
- 13 כבר בעניין חיר קבע כבוד השופט ריבלין בסעיף 8 כי סעיף 13(5) לחוק חל "לא רק על דברים
14 שנאמרים באולם המשפט אלא על כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלביו השונים,
15 לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט והמשמשו כהלכה". ראו גם
16 דברי כבוד השופטת דפנה ברק-ארז ב רע"א 4512/20 חברת מנו ספנות בע"מ נ' מעין בלס
17 (14.10.2020): "כך דברים אלה יושמו בהמשך באופן קונקרטי גם בכל הנוגע למכתבי התראה
18 שנשלחו בטרם נפתח הליך משפטי (ראו: רע"א 43/11 הרם נ' זקס (28.8.2011) (להלן: עניין
19 הרם); ע"א 7517/17 גואטה נ' מיטלפונקט (11.11.2018)). בין היתר נקבע בעניין הרם כי
20 החסינות חלה גם בנסיבות שבהן תביעת הדיבה הוגשה בטרם נפתח הליך משפטי, ובלבד
21 שקיים "קשר ברור לסכסוך משפטי קיים ולהליך קונקרטי שנפתח לבסוף בקשר עם הטענות
22 שהועלו במכתב" (שם, בפסקה 5). בעניין חברת מנו ספנות הנ"ל הופעלה ההגנה, כאשר
23 מכתב ההתראה נשלח וטרם היה סיפק להגיש כתב תביעה, כבר הוגשה תביעת הדיבה.
- 24 47. בשלב זה יש לבדוק היקף ההגנה על העברת כתב טענות לצורך פרסומו. כתב טענות שפורסם
25 חוסה וודאי תחת הגנת סעיף 13(5). לו נקבע אחרת כי אז כל הדיווחים על כתבי טענות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

- 1 בתקשורת או באתרי המשפט יהיו חשופים ללשון הרע ולא היא. ולכן ככל שהטענה היא
2 שדרוקר העביר כתב טענות וזה פורסם בוודאי שחוסה תחת 13(5) בכל הנוגע לדרוקר. ודוק
3 בכל הנוגע לטענה לעניין היות הפרסום דיווח "נכון והוגן" (סעיף 13(7) לחוק) הטענה יכולה
4 להיות מופנית רק כלפי המשיבים או מי מהם ולא כלפי דרוקר.
- 5 וראו גם את החלטת כבוד השופטת רחל ערקובי בת"א (שלום תל אביב-יפו) 11-02-3634
6 בנק מזרחי טפחות תל אביב סניף קריית עתידים 20528 ואח' נ' הכשרת הישוב ביטוחים בע"מ
7 ואח' (20.9.2011) שדחתה על הסף תביעת לשון הרע בהקשר לפרסום כתבה בעיתון דה-
8 מרקר, אשר במסגרתה פורסמו פרטי תובענה כספית המבוססים על כתב תביעה ונטען כי
9 התובעת מסרה כתב הטענות לכתבת.
- 10 האם העברת טיוטת כתב טענות שפורסמה, כאשר כתב הטענות, שהוגש לבית המשפט, שונה
11 חוסה תחת הגנת סעיף 13(5)?
- 12 לטעמי, ככל שאין שוני מהותי בין כתב הטענות ורוח הדברים נשמרה, הרי שההגנה תמשיך
13 לחול. ראו פסק דינו של כבוד השופט אורן שוורץ בעניין אסרף סעיפים 72-76, אשר קבע
14 שכאשר טיוטת כתב הטענות דומה במהותה לזו שהוגשה הרי שפרסומה חוסה תחת הגנת
15 סעיף 13(5). כך גם נקבע בפסק דין של כבוד השופט דאוד מאזן בת"א 08-07-3003 (שלום-
16 קריות) פרץ נ' אביטן (7.4.2014) בעמוד 10, לעניין טיוטת בקשה שהוגשה במסגרת הליך על
17 פי חוק הסדרים במגזר החקלאי משפחתי, התשנ"ב-1992 לביטול פסק דין של המשקם,
18 שפרסום אותה טיוטה חוסה תחת הגנת סעיף 13(5) כיוון ש"טיוטת הבקשה שבסופו של יום
19 הוגשה בפועל, היא טיוטה לא שונה באורח מהותי מהבקשה שהוגשה עצמה, וביחס לתובעים
20 מדובר בדברים זהים בכל הקשור לערכוב שם וביחס ללשון הרע שמופץ לגביהם." וכן נאמר:
21 "הנתבע הפיץ טיוטה שהפכה לבקשה ממש במסגרת הליך משפטי שניהל ולא נעשה שימוש
22 בטיוטה ללא כוונה לנהל הליך משפטי, ומשכך היא נופלת להגדרת מסמך שהוא בבחינת צעד
23 הננקט בקשר עם הליך בכל שלב משלביו השונים, ועל כן מסמך שכזה הינו מסמך הזוכה
24 לחסינות הקבועה בסעיף 13(5) ומשכזה הוא הרי הוא בבחינת פרסום מותר."
- 25 בחנתי גם את פסקי הדין שהציג סוריאנו בתמיכה לטענתו לעניין תחולת ההגנה של סעיף
26 13(5) ואני מקבלת את טענת דרוקר כי פסקי דין אלה אינם רלוונטיים לעניין שבפנינו. אף לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

- 1 באחד מפסקי הדין שצוינו לא נדון פרסום כתב טענות. פסקי הדין שצוינו דנו במכתבים (עניין
2 מדר, עניין גואטה, עניין זיידמן, עניין גוטר, עניין בן גביר) בהודעה לעיתונות (עניין שגב)
3 ותגובות בפייסבוק (עניין חיים). זאת ועוד, בחלק מהתביעות כלל לא נדונה ההגנה של סעיף
4 13(5) (עניין שגב ועניין חיים) ובחלקם התביעה אף נדחתה. כפי שהראינו לעיל כאשר נדון
5 פרסום כתב טענות כי אז הוחלה הגנת סעיף 13(5) אפילו כאשר דובר בטיוטה אשר הוכנסו
6 לה שינויים שאינם משמעותיים.
- 7 48. אם נמשיך ונבחן את טענות סוריאנו לעניין השינויים, שלטענתו קיימים בין כתב ההגנה
8 שהוגש לטיוטה הנטענת על ידו (דבר המוכחש לחלוטין על ידי המשיבים הטוענים שמדובר
9 באותו נוסח רק במילים שמשום מה לא נראו בעותק בגלל תקלה בקליטתו בנט המשפט, אך
10 הם הצליחו לקבל עותק מלא משעברו לנוסח PDF), הרי שמדובר בשינויים זעירים ביותר,
11 אשר אינם משנים משמעותית את כתב הטענות. אפרט.
- 12 בסעיף 115 וכן בסעיפים 142-143 לכתב התביעה המתוקן נטען שבטיוטה שהועברה לא
13 הופיעה המילה "HACKING" ולא הופיעו שמותיהם של דימיטרי רובלובלב ורות פראסול,
14 ובכל זאת הופיעו בכתבה. מכאן שנטען שדרוקר מסר לפרסום טיוטה של כתב הגנה ולא את
15 הנוסח שהוגש בפועל ולכן אינו זכאי להגנת סעיף 15(3). גם אם הטענה שדרוקר מסר טיוטה
16 של כתב ההגנה הייתה נתמכת בתצהיר ואף נכונה, הרי שההבדלים בין טיוטת כתב ההגנה
17 הנטענת לבין מה שהוגש בסופו של דבר לבית המשפט זעירים ואינם משמעותיים כלל. להלן
18 אפרט.
- 19 בסעיף 21 לכתב ההגנה נכתב: "חלק מהשירותים שהוצעו על ידי USG (חברת אבטחה
20 בינלאומית שנטען בכתב ההגנה שהיא בבעלות סוריאנו, ראו סעיף 20 לכתב ההגנה- ע' ר'),
21 בוצעו לעיתים תוך שימוש בקבלני משנה ובאמצעות הפעלת פעולות מתוחכמות של מעקב,
22 איסוף מידע והשגת נתונים באמצעים טכנולוגיים שונים, דוגמת HACKING, האזנה, פריצה
23 למחשבים ועוד." קריאת הסעיף מעלה שהמילה HACKING, שנטען שלא הייתה בטיוטה
24 ורק הוספה לכתב הטענות שהוגש, אינה מוסיפה ואינה משמעותית כאשר שאר הביטויים
25 המופיעים בסעיף מכוונים לאותה פעולה של מעקב טכנולוגי אינטנסיבי באמצעים שונים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

1 כאשר המילים "פריצה למחשבים" מופיעות ממילא, ולכן גם אם הוספה המילה
2 "HACKING" אין בה כדי לשנות את משמעות הסעיף כולו ואת רוח הדברים בכתב ההגנה.
3 בסעיף 22 לכתב ההגנה נמנו שמות לקוחות שונים של חברת USG שהוגדרו באותו סעיף
4 כ"בעלי הון מוכרים". נזכרו מר רומן אברומוביץ ומר אולג דריפסקה. נטען כאמור ששמות
5 שני לקוחות נטענים: דימיטרי ריבולובלב ורות פרסול לא הופיעו בטיוטה והוספו לכתב
6 ההגנה שהוגש. גם בעניין זה, בחינת הסעיף מראה שכתב הגנה טען בכלליות כי בעלי הון
7 מוכרים נעזרים בשירות החברה שבשליטת סוריאנו ולכן הוספת שם אחד או שניים נוספים
8 לשמות שכבר הוזכרו אינם מהווים כל שינוי משמעותי, אשר יש בו כדי לשנות את תוכן כתב
9 ההגנה.

10 49. מכאן שגם אם הייתה מתקבלת הטענה שדרוקר העביר טיוטת כתב הגנה שנוסחה שונה במעט
11 מזה שפורסם הרי שאין בשינויי הנוסח שפורסמו כדי למנוע הגנת סעיף 13(5).

טענות נוספות

13 50. לסוריאנו טענות לעניין תוכנו של כתב ההגנה, כאשר לטענתו הוספו לכתב ההגנה טענות,
14 כביכול אינן רלוונטיות ולכן אינן נהנות מהגנת סעיף 13(5). לעניין זה, על פי ההלכה כיום
15 כפי שפורטה לעיל ואין בה שינוי, הרי שתוכנו של כתב הטענות מוגן לחלוטין ובית המשפט
16 לא יסיר את ההגנה גם אם מדובר בטענה שקרית, שנטענה בחוסר תום לב וכדברי כבוד
17 השופט ריבלין: "גם פרסום כוזב, שנעשה שלא בתום-לב (ואף בזדון), לא יהווה עילה למשפט
18 פלילי או אזרחי". לפיכך עומדת גם בעניין זה לדרוקר הגנת סעיף 13(5).

סוף דבר

22 51. לו דעתי תשמע, הערעור יידחה.

23 52. המערער יישא בהוצאות המשיב בסך של 30,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

1 53. הפיקדון שהפקיד המערער, על פירותיו, להבטחת הוצאות ההליך יועבר למערער באמצעות
2 בא כוחו על חשבון ההוצאות שנפסקו.

3
4
5
6
7

עינת רביד, שופטת

8
9

10 כבוד השופט שאול שוחט, סג"נ-אב"ד :

11

12 אני מסכים לתוצאה אליה הגיע חברתי, כב' השופטת רביד – הותרת פסק דינו של ביהמ"ש קמא
13 – מבחינת תוצאתו – מחיקת תביעתו של המערער, על כנה וזאת נוכח הניתוח העובדתי שבסעיף
14 29-42 לפסק דינה.

15

16 בכל הנוגע לפרק הנוגע לתחולת הגנת סעיף 13(5), לא כל דברי חברתי מקובלים עליי.
17 הוראת המחוקק בסעיף זה "פרסום על-ידיד שופט, חבר של בית דין דתי, בוור או אדם אחר בעל
18 סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או
19 פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון באמור" חוסים תחת
20 ההגנה.

21

22 איני חולק על דברי חברתי, שמעוגנים בפסיקה ענפה, לפיה משהסעיף אינו דורש את יסוד תום
23 הלב או את יסוד אמיתות הדברים הוא מקנה הגנה מוחלטת על פרסום שבוצע בנסיבות המפורטות
24 בו (ר' ס' 45 לפסה"ד). כך גם איני חולק על דברי חברתי, שאף הם מעוגנים בפסיקת ביהמ"ש
25 העליון, לפיה מבחינת היקף ההגנה, ההגנה לא חלה רק על דברים שנאמרים באולם בית המשפט
26 אלא אף על כל צעד שננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלביו השונים (ס' 46 לפסה"ד) ואף
27 יכולה לחול על טיוטת כתב טענות בנוסח מעט שונה מזה שהוגש בפועל לביהמ"ש (ס' 49
28 לפסה"ד).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

1 לא אוכל להסכים עם גישת חברתי כי משמדובר בפרסום שמקורו בכתב טענות אז הוא אוטומטית
2 חוסה תחת הגנת סעיף 13(5) לחוק. למצער מבקש אני להשאיר את הדבר ב"צריך עיון".
3 פלוני רשאי לכתוב דברים שכוללים לשון הרע מפורשת וברורה (כמשמעותה בסעיף 1 לחוק)
4 כלפי חברו אלמוני, לערוך את המסמך בכתב טענות, ולשמור במגירה – ולא ביצע בכך כל עוולה.
5 הטעם לכך פשוט: לא "כתיבה למגירה" של לשון הרע היא שאסורה אלא פרסומה (ס' 2 לחוק).
6 בהתאם, סעיף 13 לחוק מונה את אותם "פרסומים מותרים". קרי, הסעיף מקנה הגנה כלפי אותה
7 התנהגות (פרסום) שהמחוקק סבר שהעושה אותה פטור בדין. אותו פלוני, שימצא לנכון יום אחד
8 להוציא את אותו כתב טענות שכתב למגירה ולהגישו לבית המשפט כתביעה כנגד חברו אלמוני,
9 יחסה תחת ההגנה שמקנה סעיף 13(5), גם אם כאמור כתב תביעתו רצוף הכפשות ולשון הרע נגד
10 הנתבע אלמוני. פרסום זה לא יהווה עילה להליך משפטי נגדו. שאלה אחרת היא מקום בו פלוני,
11 בד בבד עם הגשת כתב התביעה (או אף טרם לכן) ימצא לנכון לשלוח העתק של כתב התביעה גם
12 למעבידו של מר אלמוני או לחילופין לתלות את כתב התביעה על לוח המודעות בבניין בו מתגורר
13 אלמוני או לחילופין לשלוח את אותו כתב תביעה לאמצעי התקשורת, כשפרסומים אלו,
14 שאינן להם כל קשר ל"פרסום" בהגשת כתב התביעה לביהמ"ש, לא נועדו כמובן לצורך ניהול
15 המשפט אלא לצורך השפלתו ברבים או לפגיעה במשרתו - האם גם פרסומים אלו צריכים לחסות
16 תחת ההגנה של סעיף 13(5) לחוק? מדברי חברתי, בסעיף 47 לפסה"ד, אני מבין שלגישתה
17 התשובה לשאלה חיובית. עמדה דומה אף הביעה כב' השופטת רחל ערקובי בת"א 11-02-3636
18 בנק מזרחי טפחות תל אביב נ' הכשרת הישוב ביטוחים בע"מ (פורסם בנבו, 20.9.11) לו הפנתה
19 חברתי, ואף מצאתי לה ביטוי בס"ע (אזורי ת"א) 12-05-10587 טליה קיסין – המשביר בתי כולבו
20 בע"מ (פורסם בנבו, 25.3.15). לדידי, הרחבה זו של תחולת הגנת הסעיף, כך שתחול גם במקרים
21 בהם אין בין פעולת הפרסום לבין ההליך המשפטי דבר או חצי דבר (שכן הפרסום נעשה לשכן,
22 למעביד או לכלי התקשורת, בדוגמאות שהבאתי לעיל) אינה מוצדקת, אינה נתמכת בלשון
23 הסעיף, ואף לא בפסיקת בית המשפט העליון. בע"פ 364/73 זיידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד כח
24 (2) 620, נקבע אמנם כי ההגנה לפי סעיף 13(5) משתרעת על כל צעד שנוקט בקשר עם ההליך
25 המשפטי בכל שלב משלביו השונים, אך גם נקבע כי "תנאי לחיסוי הוא שהפרסום אינו נעשה
26 לזרים, כלומר לאנשים שמחוץ למשפט" (שם, בעמ 624. להלן: "הלכת זיידמן"). הלכת זיידמן
27 היא אמנם משנת 1974, אך לא נס ליחה. ניתן ללמוד זאת אף מעמדת בית המשפט העליון ברע"א
28 453/14 תמיר מדר נ' שלום אורן (פורסם בנבו, 1.6.14) שם דחה בית המשפט העליון (כב' השופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

1 צ' זילברטל) בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש (עו"ד תמיר מדר) שבמהלך ייצוג מרשתו שלח
2 מכתבים לשורה של נמענים עמם היה מצוי הצד שכנגד (בהליך מול מרשתו) ושפרסומם עולה
3 כדי לשון הרע ונמצא חייב בדין לאחר שנדחתה הגנתו כי האמור במכתבים מהווה "פרסום בהליך
4 שיפוטי". בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, בין השאר תוך הפנייה ויישום של
5 הלכת זיידמן בקביעה כדלקמן:

6
7 "לא נפל כל פגם בקביעת בית משפט השלום לפיה ההגנה לא חלה בענייננו. ודוק: הגנת סעיף
8 13(5) חלה רק על פרסום שנעשה במסגרת הליך שיפוטי והמכוון כלפי מי שהוא צד
9 למשפט כאשר "תנאי לחיסוי שהפרסום אינו נעשה לזרים, כלומר לאנשים שמחוץ למשפט (עניין
10 זיידמן; אורי שנהר, דיני לשון הרע (1997) 199) (בענייננו המבקש שלח מכתבים לנמענים שאין
11 להם קשר לסכסוך, ועל-כן אין הוא זכאי לחסות בצלה של ההגנה האמורה. טענת המבקש כי
12 הנמענים היו "עדים פוטנציאליים" ולכן "צד למשפט", לא יכולה להתקבל. אף מבלי להידרש
13 לשאלת תחולת ההגנה על פרסום שנשלח לעדים, ברי כי עדים פוטנציאליים אינם צד למשפט, ולו
14 מהטעם כי בדרך זו ניתן יהיה לפרסם לשון הרע בפני מגוון רחב של נמענים חיצוניים להליך, בטענה
15 כי הם עשויים להיות, בשלב עתידי כלשהו, עדים פוטנציאליים. " (שם, בס' 8 לפסה"ד).

16
17 משהדיון בנושא הגנת סעיף 13(5) נעשה בפסק-דינה של חברתי למעלה מן הנדרש (ר' ס' 43
18 לפסה"ד) הרי שאין בהסתייגותי באשר לחלק מהדברים בפרק זה, הסתייגויות אותן הבעתי
19 לעיל, כדי לשנות מהתוצאה לה הגיעה חברתי, לה אני מסכים.

20

שאוּל שוּחַט, שופט
סג"נ-אב"ד

21

22

כבוד השופט נפתלי שילה:

23

24

גם אני מסכים שיש לדחות את הערעור כמפורט בפסק דינה של חברתי השופטת רביד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18200-09-20 סוריאנו נ' דרוקר ואח'

1 בכל הנוגע למחלוקת שנפלה בין חבריי, אני מצטרף לעמדתו של אב"ד השופט שוחט ולנימוקיו
2 ואולם מאחר ששאלה זו אינה דורשת הכרעה לצורך דחיית הערעור והדברים נאמרו רק "למעלה
3 מן הצורך", לא ארחיב בשאלה זו ואותירה לעת מצוא.
4

נפתלי שילה, שופט

5

6

7

הוחלט בהתאם לפסק דינה של השופטת רביד.

8

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

9

10

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"א, 31 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

12

נפתלי שילה, שופט

עינת רביד, שופטת

שאול שוחט, שופט
סג"נ-אב"ד

13

14

